

Sygn. akt IX W 1405/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: stażysta Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. M. W.

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014r. i 25 czerwca 2014 r. sprawy

L. K.

c. B. i A. z domu D.

ur. (...) w M.

obwinionej o to, że:

w dniu 14 marca 2014r. o godz. 10.23 w O. na skrzyżowaniu ulicy (...) z ul. (...) kierując samochodem marki (...) o nr rej. (...), podczas zmiany pasa ruchu nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadziła do zderzenia i uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym a następnie oddaliła się z miejsca zdarzenia

- tj. za wykroczenie z art. 86§1kw w zw. z art. 22 ust. 4 Ustawy Prawo o ruchu drogowym, art. 97kw w zw z art. 44 ust 1 pkt 4 Ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. **obwinioną L. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 86§1kw i za to na podstawie art. **86 § 1 kw** skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. **obwinioną L. K. uniewinnia od popełnienia czynu z art. 97kw;**

III. na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinioną zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 50,- (pięćdziesiąt) złotych, kosztami opinii biegłego w kwocie 712,32 (siedemset trzydzieści dwa 32/100) złotych, w części uniewinniającej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.**

Sygn. akt IX W 1405/14

UZASADNIENIE

Obwiniona **L. K.** zamieszkuje w O.. Utrzymuje się ze (...)w wysokości około (...)złotych. Nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. W przeszłości była karana za wykroczenia w ruchu drogowym (k. 4).

W dniu 14 marca 2014 r. około godz. 10:23 pokrzywdzony J. R. (1) poruszał się pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) ul. (...) z zamiarem przejazdu przez (...) na wprost w kierunku ul. (...). L. K. kierowała pojazdem marki J. (...) o nr rej. (...). Obwiniona poruszała się pasem lewym i po minięciu wyjazdu z ul. (...) podczas zmiany pasa ruchu z lewego na prawy nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu pokrzywdzonemu poruszającemu się prawym pasem ruchu, czym spowodowała uszkodzenia pojazdów i zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Po zdarzeniu obwiniona odjechała z miejsca nie zatrzymując się. Pokrzywdzony udał się za jej pojazdem i spisał numer rejestracyjny. Z uwagi na zmianę sygnalizacji świetlnej nie udało mu się dogonić pojazdu obwinionej. Oczekując na zmianę sygnalizacji powiadomił telefonicznie o zdarzeniu Policję. Z funkcjonariuszami spotkał się na parkingu przy centrum (...), gdzie wykonali oni czynności przeprowadzili oględziny jego pojazdu. Następnie wraz z udał się z funkcjonariuszami na ul. (...) pod siedzibę firmy, gdzie przebywała obwiniona wraz pojazdem uczestniczącym w zdarzeniu. Na miejscu funkcjonariusze dokonali oględzin pojazdu J. i sporządzili dokumentację.

W wyniku zdarzenia w pojeździe marki F. (...) o nr rej. (...) uszkodzeniu uległ lewy bok pojazdu: zarysowany z lewej strony zderzak przedni błotnik przedni oraz zerwana obudowa zewnętrznego lewego lusterka oraz zarysowany korpus lusterka w części narożnej zewnętrznej, uszkodzone elementy mocowania lusterka. Natomiast w pojeździe marki J. (...) o nr rej. (...) uszkodzeniu uległ prawy bok pojazdu: zarysowany zderzak tylny z prawej strony i błotnik tylny, zarysowane drzwi tylne prawe, zarysowane obręcze prawych kół przedniego i tylnego.

(dowód: notatka urzędowa k. 9, protokół oględzin pojazdu J. k. 10, protokół oględzin pojazdu F. k. 11, szkic miejsca zdarzenia k. 12, płyta CD-R ze zdjęciami pojazdów k. 23, kopia notatnika służbowego P. O.k. 68-70, zeznania J. R. k. 15v., k. 35-35v., zeznania K. Ż. k. 35v., opinia techniczna biegłego E. R. k. 38-51, opinia uzupełniająca biegłego E. R. k. 63-65, zeznania biegłego E. R. k. 74-74v.)

Wobec powyższego L. K. została obwiniona o popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz za wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 44 ust. 1 pkt. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej wykroczeń. Wyjaśniła, iż prawidłowo wykonała manewr zmiany pasa ruchu i nie doszło do kontaktu jej samochodu z samochodem pokrzywdzonego. Przed zmianą pasa ruchu spojrzała w lusterko i upewniła się, że prawy pas jest wolny i może na niego wjechać. Włączyła kierunkowskaz i zmieniła pas ruchu. Obwiniona podkreśliła, że przy zmianie pasa ruchu nie poczuła żadnego uderzenia ani otarcia, nie słyszała żadnych odgłosów uderzenia. Zaznaczyła, że pokrzywdzony nie próbował jej zatrzymać, nie trąbił, nie machał w jej kierunku z tego względu była przekonana, że nie doszło do żadnego zdarzenia i odjechała do firmy. Ponadto wskazał, iż pojazd, którym się poruszała jest pojazdem służbowym, z którego korzysta wiele osób i nie wie czy pojazd posiadał jakieś wcześniejsze uszkodzenia. Obwiniona wskazała, iż wykonała manewr zmiany pasa ruchu, gdyż pas ruchu którym się poruszała służył również do jazdy w kierunku(...)i był zablokowany.

Sąd podzielił wyjaśnienia obwinionej jedynie w części w jakiej przyznała, że odjechała z miejsca zdarzenia, bowiem nie słyszała, że doszło do uszkodzenia pojazdów. Wyjaśnienia obwinionej w tym zakresie znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w tym zeznaniach pokrzywdzonego, który przyznał, iż zdarzenie było dynamiczne i nie zdążył zatrzymać obwinionej. W ocenie Sądu obwiniona winna słyszeć zdarzenia i odczuć uderzenie z uwagi na rozmiar uszkodzeń obu pojazdów, jednak w niniejszej sprawie brak jest dowodów potwierdzających, iż celowo odjechała z miejsca zdarzenia nie pozostawiając swoich danych drugiemu uczestnikowi zdarzenia. Zatem przy zastosowaniu art. 5 § 2 kpk, który na podstawie art. 8 kpw ma zastosowanie również w postępowaniu w sprawach o wykroczenia iż wszelkie nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść obwinionego Sąd uniewinnił obwinioną L. K. od popełnienia wykroczenia z art. 97 kw.

W ocenie Sądu nie sposób natomiast podzielić wyjaśnień obwinionej w pozostałym zakresie ponieważ są niespójne i nielogiczne. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej, uznając je za przejaw przyjętej przez nią linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane jej wykroczenie. Wyjaśnienia obwinionej pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym z opinią biegłego z zakresu ruchu drogowego oraz zeznaniami pokrzywdzonego.

Sąd w pełni podzielił zeznania pokrzywdzonego J. R. (1) kierującego pojazdem F. ponieważ są jasne i logiczne. Pokrzywdzony podkreślił, iż na skrzyżowanie z ruchem okrężnym wjechał z prawego pasa ruchu ul. (...) i zajął prawy pas ruchu. Obwiniona zaś znajdowała się na pasie lewym i bez zachowania szczególnej ostrożności wjechała przed jego pojazd. Pokrzywdzony potwierdził, iż przed jego samochodem była luka, jednak zbyt mała aby zmieścić się tam pojazd. Pokrzywdzony podkreślił, że w chwili uderzenia znajdował się na swoim pasie ruchu, a obwiniona wjechała w jego samochód. Potwierdził, że podjął manewry obronne i odbił w miarę możliwości w prawą stronę jednak mimo to doszło do zderzenia pojazdów i ich uszkodzenia. Zaznaczył, iż nie trąbił i nie próbował zatrzymać obwinionej, gdyż było zbyt mało czasu, starał się jedynie spisać numery rejestracyjne i model pojazdu, poza tym obwiniona dość szybko odjechała i z uwagi na zmianę sygnalizacji świetlnej stracił jej pojazd z oczu na kolejnym skrzyżowaniu.

Sąd podzielił również zeznania policjantki K. Ż. (2), która wraz z P. O. obsługiwała przedmiotowe zdarzenie. Świadek zaznaczył, że podczas rozmowy obwiniona przyznała, iż była w miejscu zdarzenia i wykonywała manewr wskazany przez pokrzywdzonego. K. Ż. podkreśliła, że w czasie wykonywanych czynności oba pojazdy zostały ustawione koło siebie i uszkodzenia odpowiadały sobie.

Sąd w pełni podzielił powyższe zeznania ponieważ są jasne i logiczne, K. Ż. zeznawała jedynie na okoliczności związane z wykonywaną pracą zawodową, co dodatkowo świadczy o jej bezstronności.

Przebieg zdarzenia przedstawiony przez pokrzywdzonego koresponduje także z treścią opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych. Biegły E. R. (2) stwierdził na podstawie charakteru i rozmiaru ujawnionych uszkodzeń obu pojazdów oraz ukształtowania skrzyżowania, iż mogło dojść do zdarzenia w okolicznościach wskazanych przez pokrzywdzonego. Biegły wskazał iż z uwagi na znaczny ruch pojazdów i poruszanie się ich po skrzyżowaniu o znacznej krzywiźnie kierujący mieli ograniczone możliwości wzajemnego postrzegania. Biegły podkreślił, iż przeprowadzona analiza charakteru i rozmiaru uszkodzeń pozwala stwierdzić że korespondują one ze sobą. Chodzi o uszkodzenia pojazdu F. w postaci uszkodzeń lusterka zewnętrznego oraz błotnika przedniego lewego w rejonie obrzeża nadkola i zderzaka przedniego w górnej lewej części. Natomiast w samochodzie J. uszkodzenia, które są odwzorowaniem uszkodzeń pojazdu F. to zarysowanie drzwi tylnych prawych, błotnika tylnego prawego w rejonie obrzeża nadkola na wysokości około 93-96 cm od podłoża oraz zarysowanie błotnika tylnego prawego na wysokości 60-65 cm od podłoża a także zderzaka tylnego w prawej części na wysokości 50-52 cm od podłoża. Biegły zaznaczył przy tym, iż ujawnione na innej wysokości zarysowania drzwi tylnych prawych oraz prawego tylnego błotnika mogą pochodzić od kontaktu z przemieszczającą się zerwaną obudową zewnętrzną lusterka pojazdu F.. w/w uszkodzenia w ocenie biegłego są typowymi uszkodzeniami powstającymi podczas zmiany pasa ruchu z lewego na prawy bez zachowania bezpiecznej odległości bocznej pomiędzy pojazdami. Biegły podkreślił przy tym, iż nieznaczne różnice w usytuowaniu tych uszkodzeń wynikają z dynamiki przemieszczania się pojazdów i ich obciążenia. Poza tym jest różnica w roku produkcji pojazdów co wiąże się z różnicą odporności tych pojazdów na zarysowania. Podczas oględzin biegły wykluczył aby uszkodzenia pojazdu J. w postaci zarysowania obręczy kół prawych przedniego i tylnego oraz zarysowania drzwi tylnych prawych o szerokości 113 cm miały związek ze zdarzeniem, gdyż nie mają odwzorowania na uszkodzeniach ujawnionych w pojeździe F..

Sąd w pełni podzielił treść opinii biegłego, ponieważ jest jasna, pełna i rzetelna. Biegły wyczerpująco odpowiedział na pytanie postawione przez Sąd i swoje stanowisko należycie uzasadnił. Odnośnie różnicy w wysokościach uszkodzeń w obu pojazdach należy zauważyć iż oględziny samochodów dokonywane były statycznie, w różnych miejscach. Zdarzenie zaś przebiegało dynamicznie, pojazdy były w ruchu, dodatkowo pojazd obwinionej poruszał się po krzywiźnie wymuszonej zmianą pasa ruchu a także ukształtowaniem samego skrzyżowania. wszystkie te czynniki w ocenie Sądu miały wpływ na różnice odnośnie wysokości ujawnionych uszkodzeń. Poza tym biegły w opinii zaznaczył, iż uszkodzenia drzwi prawych tylnych na wysokości od 93 cm do 51 cm i szerokości 113 cm nie powstały w wyniku zdarzenia będącego przedmiotem postępowania.

Wobec powyższego Sąd uznał obwinioną L. K. za winną tego, że w dniu 14 marca 2014 r. o godz. 10:23 w O. na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...) kierując samochodem marki J. (...) o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachowała szczególnej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem marki F. (...) o nr

rej. (...) w wyniku czego doprowadziła do zderzenia i uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Swoim zachowaniem obwiniona wyczerpała znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Sąd omyłkowo w wyroku nie zmienił modelu pojazdu, którym poruszała się obwiniona, bowiem poruszała się oba pojazdem marki J. (...), a nie jak wskazano we wniosku o ukaranie modelem (...). Zaznaczyć należy, iż całość dokumentacji sporządzonej w toku postępowania dotyczyła właściwego modelu pojazdu J. czyli modelu (...), a umieszczony we wniosku o ukaranie model(...)umieszczony został omyłkowo.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 86 § 1 kw jest spowodowanie zagrożenia w ruchu drogowym poprzez niezachowanie szczególnej ostrożności. Zagrożenie w ruchu drogowym w danej sytuacji niewątpliwie powstało z uwagi na zderzenie pojazdów. Poza tym do zdarzenia doszło na skrzyżowaniu o dość dużym natężeniu ruchu, w związku z tym zagrożone były także inne samochody poruszające się w tym czasie po (...).

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności. Szczególna ostrożność polega w tym wypadku na tym, że kierujący powinien być na tyle uważny, aby zdążyć zaniechać zmiany pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub inny uczestnik ruchu był zmuszony do podjęcia manewrów obronnych.

Przy zmianie pasa ruchu może dojść do zajeżdżania drogi, które nastąpi wówczas, gdy pojazd wjedzie przed pojazd jadącym pasem ruchu na który chce wjechać w takiej odległości, że zmusi kierującego nim do gwałtownego hamowania, zjeżdżania na pobocze bądź dojdzie do zderzenia pojazdów. Obwiniona wykonała manewr zmiany pasa ruchu w bardzo bliskiej odległości od pojazdu pokrzywdzonego i pozbawiła go możliwości wykonania skutecznych manewrów obronnych w postaci hamowania i doszło do kolizji obu pojazdów.

Ponadto obwiniona zgodnie z treścią art. 22 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym zobowiązana była ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierzała wjechać. Zatem obwiniona nie zachowała szczególnej ostrożności przy zmianie pasa ruchu oraz nie ustąpiła pierwszeństwa pojazdowi znajdującemu się na pasie ruchu na który chciała wjechać.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Doświadczenie życiowe pokazuje, że kierowcy dopuszczają się takich zachowań nagminnie w ostatniej chwili zmieniając pasy ruchu, zwłaszcza w sytuacji, gdy przed nimi jadą wolniej poruszające się samochody, czy pas ruchu jest zablokowany i nie zwracają uwagi czy mogą to uczynić nie zajeżdżając drogi innym uczestnikom ruchu. Zachowanie to zasługuje na szczególne potępienie, bowiem jest ono niejednokrotnie przyczyną groźnych w skutkach wypadków drogowych. Obwiniona sama w wyjaśnieniach przyznała, iż pas ruchu którym się poruszała był zablokowany przez inne pojazdy i dlatego go zmieniła. .

Wymierzona obwinionej kara 500 złotych grzywny jest odpowiednia do stopnia zawinienia obwinionej i społecznej szkodliwości popełnionego czynu.

Z uwagi na fakt skazania Sąd na podstawie art. 118 § 1 i § 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinioną zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 50 złotych, a także kosztami związanymi z wydaniem opinii przez biegłego w kwocie 712,32 złotych uznając, iż osiągnane przez nią dochody pozwalają jej na ich uiszczenie. W części niewinniającej zgodnie z art. 118 § 2 kpw koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.